

Katekistak eskolatik at

Mikel Basabe
IRAKASLEA

Espainiako Erresumak eta Vatikano Hiriak 1979aren urtarrilaren 3an sinatu zuten konkordatu honela hasten da: “Nolanahi ere, ikastetxe publikoetan emango den hezkuntzak etika kristauaren balioak errespetatuko ditu”.

Astakeria hori jasotze hutsa nahikoa arrazoi da konkordatu hori bertan behera uzteko. Baina beste zenbait harribitxi ekar genitzake hona: “Hierarkia eklesiastikoari dagokio erlijio katolikoko irakaskuntzaren edukiak zehaztea, baita irakaskuntza nahiz trebakuntza horiei dagozkien testuliburuak eta material didaktikoak proposatzea ere”. Beste bat: “(...) erlijioa irakatsiko dute eskola-urte bakoitzerako agintari akademikoek izendatzen dituzten pertsonak, zeinak elizbarrutiko ordinararioak irakaskuntza hori emateko proposatzen dituenen artean aukeratuko diren”. Alegia: gotzainak aukeratu, eta gobernuak kontratatu. Horrela, “bekatuan bizi” direla iritzita gotzainak hurrengo ikasturterako proposatzen ez baditu, gobernuak ezingo ditu kontratatu. Bidegabeko kaleratzea izango denez, langileari kalte-ordaina eman beharko dio... gobernuak, ez gotzainak.

Gehiago: “Estatuak bermatu egingo du Eliza Katolikoak irakaskuntza-ikastaro eta beste erlijio-ekintza batzuk antolatu ahal izango dituela unibertsitate publikoetan, horretarako azken hauen gelak eta baliabideak erabiliz”.

Eta azkena, konkordatu berekoa baina hedabide publikoei buruzkoa: “Erlijio- eta adieraz-

pen-askatasunen printzipioak babestuta, Estatua arduratuko da bere hedabide sozialetan katolikoen sentimenduak errespetatu daitezkeen eta, horretarako, Espainiako apezpiku-batzarrarekin gai horiei buruzko beharrezko hitzarmenak sinatuko ditu”.

Konkordatu legea da Espainian, estatu subira-no biren arteko ituna delako, eta hainbat pribilegio ematen dizkio “Erlijio katolikoa” ikasgaiari. Esterako, praktikan bera izatea gutxieneko ikasle-kopururik behar ez duena. Nahikoa izan ohi da ikasle bakarra, irakasgaia emango dion irakaslea kontrata dadin.

Oker ez banago, gobernuaren ekimenez sala daiteke nazioarteko akordio bat, gero Kongresuak berretsi beharko badu ere. Hori gertatu eta urtebetera baliogabetzen ei da nazioarteko akordio hori, orduan uzten dio lege izateari.

Beraz, premiazkoa da gobernu sozialista berriak Espainiako Erresumaren eta Vatikano Hiriaren arteko konkordatu berehala salatzea. Hori egindakoan, beste zenbait erlijioarekin sinatutako akordioak ere bertan behera utzi ahalko dira, arazo barik, erlijioak eskolatik kanpora gera daitezkeen.

Eta erlijio irakasle hiru aldiz pribilegiatuak langabeziara bidali gura ez badira, eman dezatela “Erlijioen historia” hautazko ikasgaia, zeina gainerako ikasgaien baldintza akademikoa eta laboral berberetan antolatu beharko den. ■

Guardasolen eta parasolen azpian

Edu Zelaieta Anta
IDAZLEA

Luze joan dira negua eta udaberria. Aspaldi ez bezalako eguraldi bustia izan dugu aurten.

Elurra, kazkabarra eta euria maiz izan ditugu bisitari; ohi baino maizago, alegia. Jendearen komentarioek horren berri ematen dute, bai eta meteorologia-agentziek bildutako datuek ere.

Udaren hasieran gaude orain eta, batzuek iragarri dutenez, estreinatu berri dugun sasoia ere ildo bertsutik joanen da. Ostalaritzaren sektorea ez omen dago sobera kontent; bai, ordea, parasolak edo guardasolak saltzen dituzten denden jabeak. Izan ere, gauza jakina da: inoiz ez du euria egiten denen gusturako.

Ipar Euskal Herriko “parasola” eta Hego Euskal Herriko “guardasol” hitzak herrikoitzat (herr:) eta lagunartekotzat (lgart.) ditu Euskaltzaindiak, hurrenez hurren. Alde horretatik, irakurketa antropologiko bitxia egin dit ondoko lagunak: “(lehengo) euskaldunek, euritik babesteko tresna izendatzeko orduan, eguzkiari egin izan diote erreferentzia, eta ez, inguruko hizkuntza erromaniakoetan bezala, euriari”.

Eguzki orduak ausarki biltzen dituen herria izatea tira, baina ez izaki gure kasua, dudak eraso dit: uste baino kontu zaharragoa ote da klima-aldaketa? ■